

ὁ Θεός. Οὐ μὲν ἐν Βαάνης ἀστυγέροντος ἔλαν τὴν πόλιν τῶν ἡ-
 δεῖκων εἰσίστειν, εἰπεὶ τὸς αὐτὸς μόνος κατέφευγε. Καὶ οἱ
 τῆς τὸν πεζοστόν πορεύοντος, οἷς ἐνόμισε, τὸν κίβωναν αὐτὸς
 κατεινυψήσαν τὸ φρονήματος συνεχότει τε καὶ ἀπεισέρει-
 νε ~~τε~~: μαντητὴν ἐκατὸν τοῦ θεαφροσύνης ἔναν μεγαλανθών,
 καὶ τὴν ἐκέντη τιμῶντα παράδοσιν, πρὸς τὰς ἀποτελέσματάν
 τῶν πράξεων καὶ Βελιγράδος ὑδενα δισαρμόνη ἐξύπηκε
 Φέρας, οἷς ἡ Χεὶρ πρόστιν. Νεοφανῆς δὲ τὸν Σεργίους ἐλο-
 δοφέστο, καὶ αὐδίνατον ἐποίησαν διδασκάλων ^{μητέρα} ιδεῖν,
 μῆτρας ἀκροατὸν Χειροπάτερος. Καὶ οὐαὶ τότε μηδὲν εἶδεν
 σπάσαντα Φαντὸς ἐν τλάνη καὶ ἀσέτη μιασμούνεας. Οἱ φα-
 σὶν ἐκάριτος Βαάνης ~~τοῦ~~ τούτοις τε τὸν ὄμοτεχνον καὶ
 ἀντισαιρώτην ἐβαλλε, καὶ ἐκατὸν ἐμεγάλων. Τὸ δι-
 πομίλον Ιησίον, ὁ Σεργίος, τῷ μὴ περιφάναις. Βεβυ-
 θίσθις δέ τως τῶν πράξεων τοῦ Βορβόρου, μηδὲν δέ τως ἀπό-
 λει, ἀστερεῖς ὁ Βαάνης τὴν ἀρχιδαστον ἀλλὰ πολλοὺς
 τάντην καὶ ἐπιμάτων καὶ Φασιάτων παρακαλήσασ-
 περισέλλαν, ἐλαβεν ἵψην ἐις δύο τὴν ἀστον ^{στάν} χίβο-
 καὶ τὸς μετὰ δοσοῦ τῆς μερίδος ὁ Θρησκαν τὸ Βαάνης
 ἀντὸς σιαστύων Βαανίτας ἐκάλει. Εκεῖνος δὲ ἀπε-
 βόλειν τὴν οὐρανον, αποτροπάσθετε, ~~τε~~ οὐδὲν μηδέπα τοῦ
 τοῦ Σεργίου, ἐποίησε, καὶ Σεργιάτας ὠνόμαζεν ὄμοιος
 Καὶ ~~τοῦ~~ μεν αὐτοῖς ἢ ἐλίτης καὶ σάρις καπηλείραν αὐτο-
 γενη τε καὶ κρατερεύειν, καὶ τὰς μαρτσάς μερίδας
 ἐις ἀσσονδον ἐλέγειν κατιστώσα. Χείρων δὲ οὐερον
 θανάτῳ τὸν Βίον κατέβασεν τοντος Σεργίου, εἰπεὶ τοι
 τον οὐ τάπειρον μαντηταῖς ἐις τὴν πόλιν τοῦς Βαανίτας
 ἀνεγέγάγησαν μάχην, οἷς ἐκέπι λόγοις καὶ λογοσφίο-
 οῖς